

[Bertel Dahlgaard.]

lige rettigheder. Det er betegnende, at velfærdsstatens idé er fremstået som en videre udvikling af demokratiets idé.“

Denne udvikling er ikke en bevægelse hen imod et stagnerende samfund. Tværtimod er det karakteristisk, at alle de industrielt højt udviklede lande, de i produktionsmæssig henseende højeststående lande, bygger på denne velfærdsstatens tankegang. Den har intet med socialisme at gøre, tværtimod kan man sige, at den er modstykket til socialismen, så sandt som den i de vesteuropæiske lande har sejret over statssocialismen og skabt den sidste menne-skealders enestående produktionsstigning.

Danmark er i dag en velfærdsstat i den forstand, jeg her har nævnt det, og alle demokratiske partier har i forening bygget denne velfærdsstat op. Derfor burde både venstre og de konservative afstå fra at slynge disse tankeløse slagord ud, som, hvis de skulle have noget indhold, ville kompromittere deres egen hittidige politik. Det var med tilfredshed, at jeg af det ærede medlem hr. Aksel Møllers tale her i dag kunne forstå, at han selv allerede er blevet betænkelig ved denne læggen velfærdsstaten for had. Han siger nu, at man nok skulle tale om formynderstaten. Se, det er noget helt andet. Formynderstaten har aldrig nogensinde fået det radikale venstres støtte, men jeg går så ud fra, at vi fra nu af her i landet — idet vi lytter til det ærede medlem hr. Aksel Møllers tale — opgiver hetzen mod velfærdsstaten.

For det radikale venstre betyder velfærdsstaten afviklingen af tidligere tiders konservative overklassestat, og den er for os beviset for, at foreningen af privat foretagsomhed og social solidaritet er det socialistiske samfund overlegen. Det radikale venstre tror på, at det er dette social-liberale samfund, der bedst sikrer borgernes frihed og velfærd såvel materielt som kulturelt, og dette social-liberale samfund er i en sådan grad i pagt med dybe strømninger i dansk folkeliv og med store kredse også indenfor andre partier end vort, at socialistisk eller konservativ islæt i disse andre partier aldrig kan vinde overhånd i dansk politik. Derfor kan man nok jonglere med slagord som „socialisme“ og „liberalisme“, og man kan vrænge ad

velfærdsstaten og søge at drive politik derpå, hvis man ikke har andet, men der er ingen fremtid og ingen ledende tanke heri.

Det forekommer mig, at den store opgave er at bygge en politik op, der får styrke ved, at den virker dragende på dem, der indenfor alle partier er påvirket af social-liberale tanker. Derigennem skabes det brede grundlag for en praktisk politik, en politik, der faktisk går på tværs af partierne, men som må formidles af et samarbejde mellem partierne om de aktuelle problemer, der ude i befolkningen trænger sig på til løsning.

Må jeg slutte med at sige, at jeg desværre ikke i dag kan give det ærede medlem hr. Aksel Møller svar på, i hvilket omfang han vil gøre sig fortjent til at deltage i dette samarbejde i den kommende tid. Jeg ser, at det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen tænker sig, at det måske vil være naturligt i den kommende tid, at venstre og de konservative danner regering sammen med socialdemokratiet. Indenfor det konservative folkeparti har man jo tidligere, omkring 1949—50, været inde på, at en sådan Atlantregering ville være naturlig, og det lader sig høre. I så tilfælde er det radikale venstre selvfølgelig uden interesse. Men jeg synes, at det her foreliggende gør det åbenbart, at der er så meget uafklaret på alle disse områder, at det konservative folkeparti har godt af at være underkastet endnu et prøvår. Jeg har blot ment, at det var rigtigt ved lejlighed at gøre opmærksom på, at det nok ikke var værd, at venstre og de konservative i tankerne på forhånd går og leger regering efter næste valg og glemmer, at udgangspunktet for det hele er den politik, man vil føre, og som man endnu ikke har åbenbaret for befolkningen. Jeg vil gerne her understrege, at man skal huske på, at det radikale venstre står ganske frit i bedømmelsen af den politik, de ærede partier måtte nå frem til.

Jeg forstår jo godt, at det ærede medlem hr. Aksel Møller har vanskeligheder på disse områder. Disse vanskeligheder er karakteriseret på en fortrinlig måde af det ærede medlem hr. Poul Møller i en artikel i „Dagens Nyheder“ den 27. maj i år, hvori det ærede medlem siger, at